

stiller, om det er rigtigt at faa en saadan hel Række særlige Love, der kun gælde for enkelte Kommuner. Det kunde maa-ske forsvares for Frederiksbergs Vedkommende, thi denne Kommune er jo noget exceptionelt her i Landet; men i Stedet for at gøre det til en Regel at vedtage en ny Lov, hver Gang en Kommune har Trang til disse Bestemmelser, kunde det jo dog være, at det var heldigt at gaa en anden Vej, den Vej, jeg tidligere har foreslaaet.

Af de Bemærkninger, jeg har fremsat, og det, jeg tidligere har foretaget mig for at fremme en Forbedring af Vejlovgivningen paa dette Omraade, vil det forstaas, at jeg ikke ønsker, at denne Sag skal standses, men jeg tror, at man bør overveje, om det er den rigtige Vej, man her er inde paa. Ved at følge de Regler, der ere givne i Loven af 14. December 1857, lægger man hele Sagen i Kommunalbestyrelsens Haand. Det er denne, der rejser Sagen, og der affholdes ingen Aastedsmøder som efter den nugældende Vejlov, hvor Parterne kunne pågæde deres Sag. Kommunalbestyrelsen beslutter, at Vejen skal gøres i Stand, og den kan saa, selv om Vejen optoges som offentlig, dekrettere, at Beboerne skulle betale Halvdelen af den første Istandsættelse, ligesom det er Kommunalbestyrelsen, der bestemmer, hvorledes Vejen skal istandsættes. Der nævnes ganske vist i Loven af 1857, at hvis man er utilfreds med Kommunalbestyrelsens Beslutning, kan man henvende sig til Indenrigsministeren, og denne har da, staar der i Frederiksbergs Vedtægt, efter at have forhandlet med Amsraadet, at afgive Kendelse. Men det er jo ikke ganske det samme, som naar Sagen forhandles paa Aastedsmøder. Der mangler den Appellinstans, som man har efter Loven af 14. April 1865, hvor en Sag, der appelleres, behandles i et nyt Aastedsmøde, der ledes af et Par Amsraadsmedlemmer. Efter den her foreslaaede Ordning kan man kun henvende sig til Indenrigsministeriet med Klage over Kommunalbestyrelsens Beslutning. Indenrigsministeriet vil muligvis faa nogle Indlæg fra enkelte af Lodsejerne, Klagerne kunne forlange en Erklæring fra Kommunalbestyrelsen, men de faa ikke den Adgang til at høre, hvad der kan siges for og imod i Sagen, som hvis der afholdtes et Aastedsmøde for højere Instans. — Der er ogsaa det at mærke, at hvis Kommunalbestyrelsen beslutter at optage Vejen som offentlig og dekretterer, at Ejerne af de til Vejen grænsende Lodder

skulle bidrage Halvdelen af Omkostningerne derved, fremkommer der et noget andet Resultat, end hvis Sagen blev behandlet efter Loven af 14. April 1865, hvorefter man ikke alene kan indvarsle de Lodsejere, der bo ved Vejen, men ogsaa andre, der have Interesse i Vejen. Jeg mindes, at jeg en Gang har ledet en Forretning paa den nuværende Holmbladsgade i Sundbyerne, en Forretning, der androg et Beløb paa 45,000 Kr. Til denne Gade stødte en Del Sidegader, og Lodsejerne derfra var indstævned og maatte bidrage, ganske vist ikke fuld Part, men dog en Part til Vejens Istandsættelse. Dette vil man sikkert være afskaaren fra, hvis man gaar den her af Gentofte Sogneraad foreslaaede Vej. Det Bidrag, der her skal udredes, maa alene udredes af Ejerne af de Lodder, som grænse op til selve Vejen.

Jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister tage disse Bemærkninger under Overvejelse. At vi i høj Grad trænge til at faa dette Spørgsmaal løst, lige saa meget som vi trængte til at faa Vandløbs-spørgsmaalet løst, ville ærede Medlemmer forstaa, naar jeg nævner, at ved en i inde-værende Aar i Lyngby og Søllerød Kommuner behandlet Vejsag, der vedrører begge disse Kommuner, vil Istandsættelsen efter Loven af 14. April 1865 løbe op til en Sum af 120,000 Kr., hvoraf de 25,000 Kr. falde paa den ene Kommune og de 95,000 Kr. paa den anden. Det gaar ikke an i Længden at blive ved at arbejde med saa primitiv en Lov som den, vi nu have. Jeg vil derfor anbefale, at Sagen gøres til Genstand for grundig Overvejelse.

Jensen-Stengaarden: Jeg forstod det ærede Medlem, som nu talte, saaledes, at han ønskede, at den her paatænkte Lov skulde udvides til at gælde andre Kommuner, som have en lignende Bebyggelse som Gentofte, og deri tror jeg, han har fuldstændig Ret. Som Forholdene nu ere i Gentofte Kommune, som jeg kender, og til dels vel ogsaa i den Kommune, hvori det ærede Medlem bor, er det vanskeligt at faa de private Veje i en saadan Tilstand, som Villabeboerne der kunne være tjente med. Ærede Medlemmer ville vide, at Bebyggelsen i disse Kommuner, navnlig da i Gentofte Kommune, er foregaaet paa Grunde, der ere opkøbte af Spekulanter. De anlægge Veje og Stier efter det Regulator, der nu er, der nedlægges Vandværk, Gasledninger og paa sine Steder ogsaa elektriske Ledninger paa disse private Veje. Det ser jo indbydende ud for dem, som købe